losse nrs. f 1,80 – abonneeprijs f 1,55 per nummer – België F 33

WALT DISNEY'S

Donald Duck

Nr. 45-1985

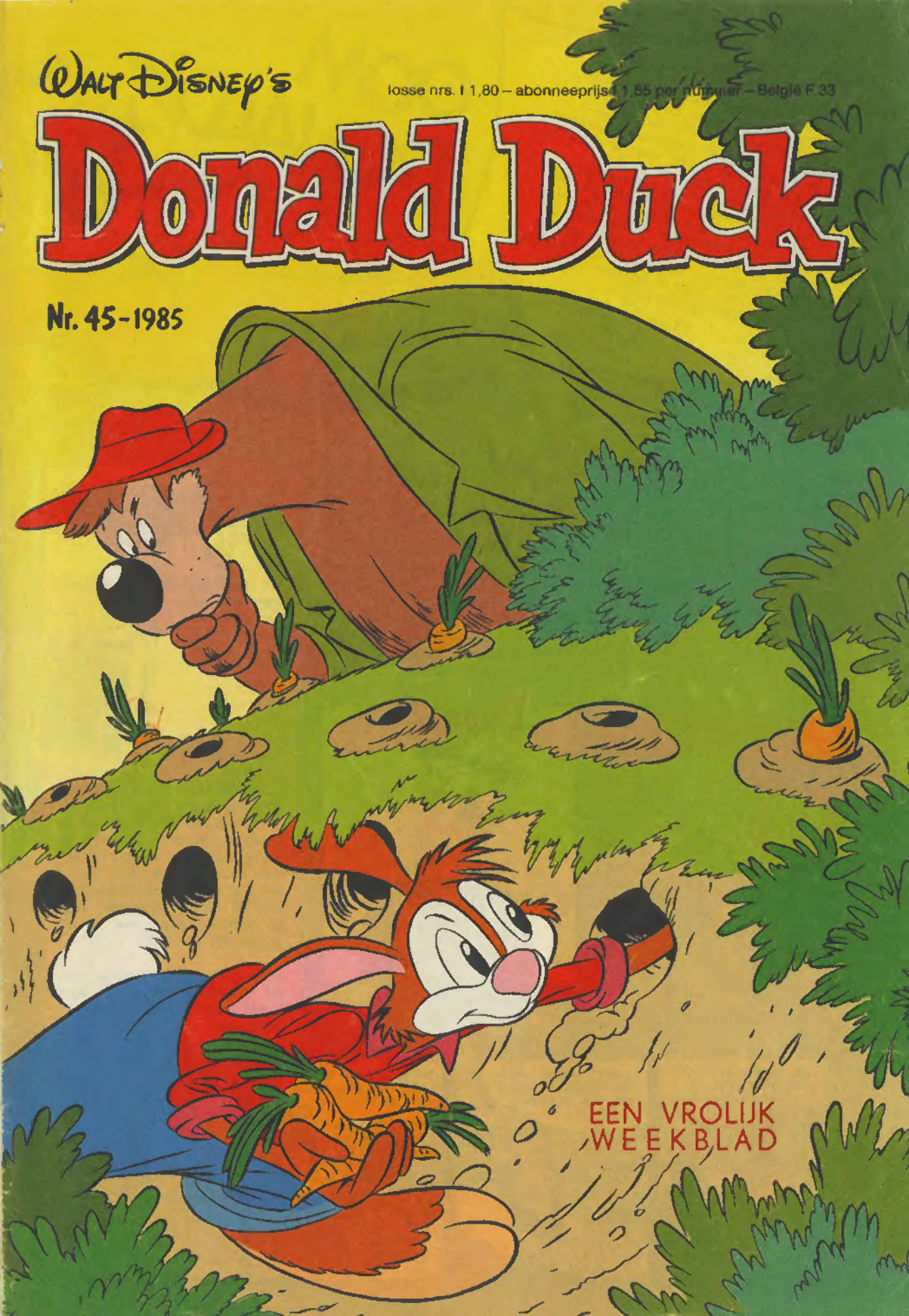

EEN VROLIJK WEEKBLAD

OOM DONALD'S

Wie is dat rare kleine mannetje dat Oom Dagobert en de neefjes in deel 2 van "De 24-karaats maan" stond te beguren? En wat is hij van plan? Dat kun je deze week lezen in het derde en laatste deel van dit spannende vervolgavontuur op bladzijde 13 en verder. Maar dat is natuurlijk nog lang niet alles! In het verhaal dat op bladzijde 4 begint wordt Broer Konijn hopeloos verliefd op ...Ha! Ha! Zeg ik lekker niet! Lees maar gauw zelf!

Oom Donald

Beste Donald. Vorig jaar in oktober werd er een film gemaakt, waarin ik meespeelde. De film is in het buitenmuseum in Enkhuizen opgenomen. In de film speel ik mee als figurant. De film heet: "Bollo, Bries en Bondgenoten, deel 13 (slot)". Hij komt op 17 mei, 1985 op T.V. Groeten van

Michael de Jong - Grootebroek

Dus jij bent nu een filmster, Michael!

Hoi Oom Donald. Ik zit op trommelen. Ik was zenuwachtig, want ik moest om 14.00 uur in Zuidland voor een diploma optreden. We waren 's avonds om half acht pas terug.

Donny v.d. Blom - Oostvoorne

Schrijf je nog eens of je je diploma hebt gehaald, Donny?

Deze tekening is gemaakt door ***HENDRIK-JAN PEPER*** *uit* ***HAARLEM.***

Donald Duck Club

De Hiep Hiep Hoera-nummers van deze week zijn:

- 016282 -
- 069667 -
- 209293 -
- 110158 -
- 192886 -
- 192945 -
- 111500 -
- 002329 -
- 256520 -
- 131717 -

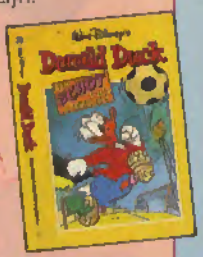

Staat een van deze nummers op jouw eigen Duck Clubpas, stuur dan een fotokopie van je pasje, waarop je duidelijk je naam, adres en leeftijd schrijft naar Donald Duck Club - Postbus 6003 - 2001 HA HAARLEM. Doe dit vóór 6 december 1985 en vermeld eveneens op de kopie: DD. 45 - 1985

Je krijgt dan een exemplaar van de Donald Duckpocket **Een schot voor open doel** thuisgestuurd!

BRIEVENBUS

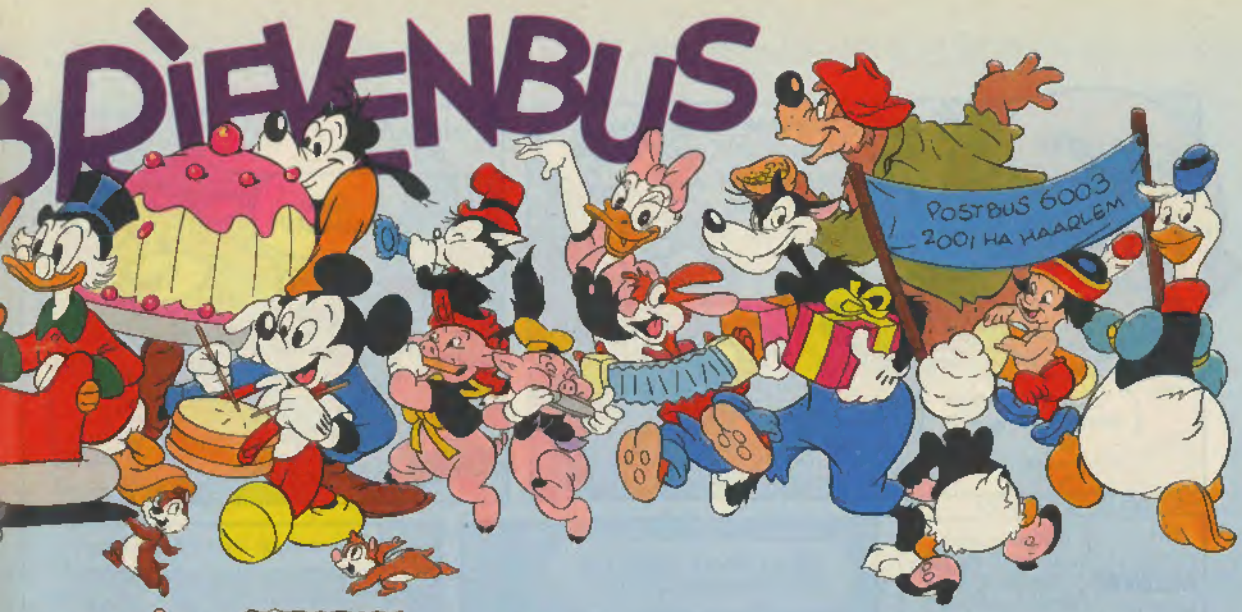

Brief van de week

KARLA GERRITS uit **GRONINGEN** krijgt van mij de Donald Duck-muzieksleutelhanger.

Beste Donald Duck. In de vakantie ben ik naar Jersey geweest. We zijn daar naar een ondergronds hospitaal van de Duitsers geweest. Dit hospitaal is door Spaanse, Poolse en Russische en Joodse gevangenen gemaakt. Er waren zo'n 4000 tot 5000 gevangenen. Het was heel groot, er is een T.V. aangelegd met een video. Daar zag je hoe alles is gegaan in de oorlog. Er was een operatiezaal. Er waren ook gangen die nog niet af waren. Als je zo'n gang zag, zag je de mensen staan graven en stenen vallen en mensen wegrennen. Maar gelukkig is de oorlog voorbij en leven we in vrede.

Dan vind je de strip "Van nul tot nu" ook vast interessant, want daarin wordt nu ook alles over de Tweede Wereldoorlog verteld!

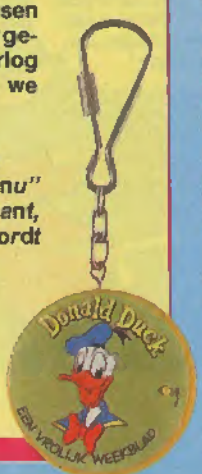

Beste Donald. Deze vakantie ben ik naar Innsbruck geweest. Daar stond een huis met een gouden dak, dus dacht ik: Het zou een goed idee zijn voor Oom Dagobert om al zijn goud op zijn dak te leggen. Tegen de Zware Jongens zet hij er dan een spanning op van 10.000 volt.

Bart Pecceu - Brugge, België

Oom Dagoberts huis zou instorten onder zo'n zwaar dak, Bart! Hij heeft veel te veel goud! En 10.000 volt vind ik wel een beetje cru!

Beste Donaldo Ducko, ik wil even reageren op de Brief van de week van Wendy v.d. Wal. Ik heb ook cactussen. Ik heb een aquariumpje met verlichting. Heel vaak heb ik het licht drie uur achter elkaar aan en om de week spuit ik er water in. Met de warmte krijg je een broeiend klimaat. Bij een cactusje is een wondje gekomen. Er kwam wit spul uit. Is dat giftig?

Stijn Berben
Venray

Ik heb geen idee, Stijn! Misschien kan Wendy hier antwoord op geven?

weekblad
Donald Duck
Een uitgave van Oberon B.V.
Postbus 6003 2001 HA Haarlem
Telefoon: 023 - 304304
tussen 8.00 uur en 12.30 uur.
nr. 45 – 8 november 1985
©1985 Walt Disney Productions

Beste D.D. Wij zijn naar Zwolle geweest. Dat was erg leuk. We zijn in de Engelse tulnen geweest. Dat was een soort bos. Het was heel mooi. Toen ik weer bij m'n oma en opa was, mocht ik Live Aid zien. Dag!

Ramona Akker - Rotterdam

Live Aid? Daar heb ik ook naar gekeken. Er waren reuze goede optredens bij, hè?

Volgende WEEK:

...IS TOKKIE TOR ER WEER!

Broer Konijn
STOP JE PROBLEMEN IN DE KETEL EN MAAK ER SOEP VAN! DOOR 'N GLIMLACH VERDWIJNEN ALLE PROBLEMEN ALS SNEEUW VOOR DE ZON!
Broer Konijn heeft een goede bui!
Hallo, Broer Konijn! Ga je mee...
...naar school?
WOP 46 11-17 t/m 12-22
Er staat 'n NIEUWE voor de klas!
Die je weer allemaal OUDE feitjes wil leren! Mij niet gezien!
Nou, wacht maar tot je deze ziet!
Zij is echt iets bijzonders!
Zeg dat wel!
AHA! Een ZIJ! Een glimmerd als ik heeft geen juffertje nodig! Die zijn alleen voor SUFFERDJES!
Echte wijsheid doe je buiten in de vrije natuur op! Maar daar zul je die juffertjes nooit tegenkomen!
Nee hoor! Die halen hun tweedehands wijsheid uit boeken...
Vandaar dat ze ook zo bleek zien! Ze zouden meer buiten in de zon moeten komen, om wat kleur op te doen!

Boeh! Ik laat me nike wijs maken door saaie schooljuffen!
Jij bent zo al wijs genoeg!
Precies!
Hartstikke EIGENWIJS, namelijk!
Precies! Eigenw...
?
Uh...
Wie...en...

Juffer Mollie, ik wil mij excuseren voor m'n gedrag van daarstraks. Mag ik u misschien naar school begeleiden?
Meneer Konijn, ik denk dat ik de weg daarheen heus zelf wel vind!
BAM!
Maar ...
Maar er sluipen allemaal ENGE BEESTEN door het bos!
Het enige enge beest dat ik zie heet KONIJN!
Bah! Straks pakt de WOLF haar nog!
Maar wacht 'ns! Als ik haar uit een val bevrijd, vindt ze me natuurlijk een HELD!
Ze heeft niet eens te weten dat ik die val zelf bouw!
Juf trapt op de tak ... ze belandt in de val ... met een angstig stemmetje roept ze om hulp ... maar geen nood: daar komt de dappere Broer Konijn! HI! HI!
Daar komt ze al! Wegwezen!
Enge beesten! 't Zou wat!

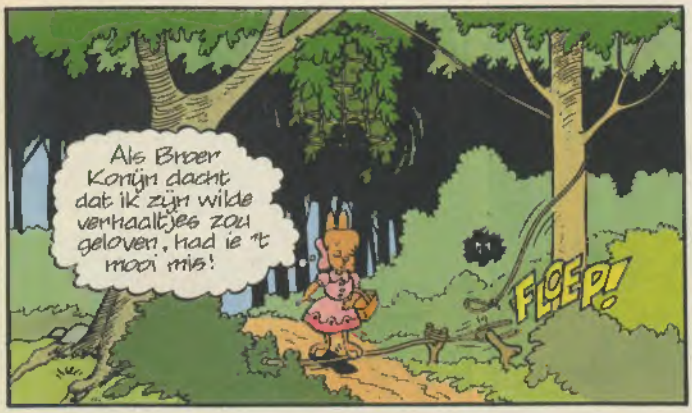
Als Broer Konijn dacht dat ik zijn wilde verhaaltjes zou geloven, had ie 't mooi mis!
FLOEP!

OOOH!
WAUW! IK HEB BEET!

HELP! RED ME! IEIE!!
Kijk kijk kijk... JUM!

IEIE IE!
Moet je haar nou horen!

Dat wordt SMULLEN!

IEIE IEIEIE!

Wat zal ze blij zijn als ik haar bevrijd! HI! HI!
HELP! DE WOLF HEEFT ME TE PAKKEN!

DE WOLF!

OEPS! De wolf! En hij heeft Mollie!
HELP!

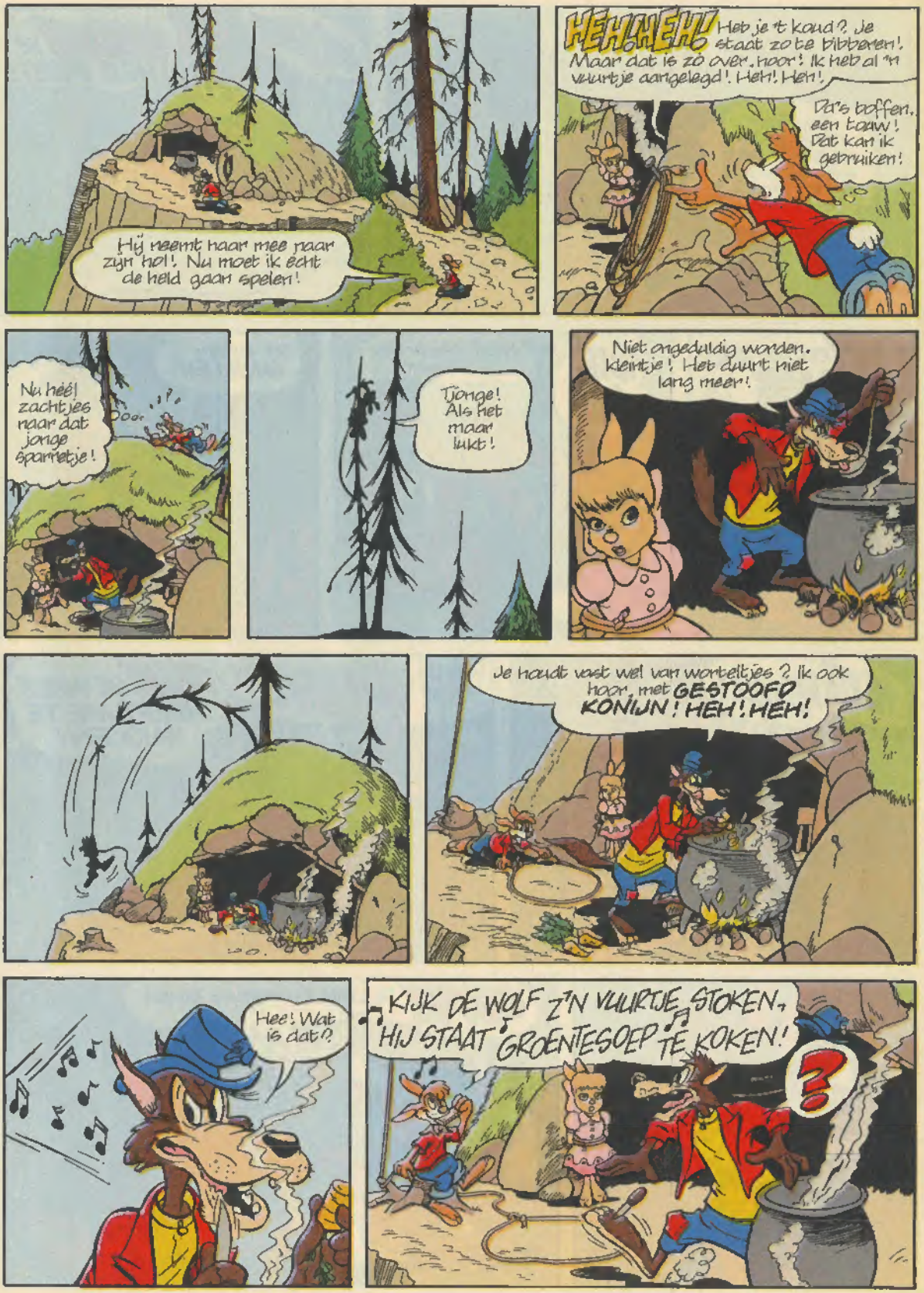
Hij neemt haar mee naar zijn hol! Nu moet ik écht de held gaan spelen!
HEH! HEH! Heb je 't koud? Je staat zo te bibberen! Maar dat is zó over, hoor! Ik heb al 'n vuurtje aangelegd! Heh! Heh!
Da's toffen. een taaw! Dat kan ik gebruiken!
Nu héé! zachtjes naar dat jonge sparretje!
Tjonge! Als het maar lukt!
Niet ongeduldig worden, kleintje! Het duurt niet lang meer!
Je houdt vast wel van worteltjes? Ik ook hoor, met GESTOOFD KONIJN! HEH! HEH!
Hee! Wat is dat?
KIJK DE WOLF Z'N VUURTJE STOKEN, HIJ STAAT GROENTESOEP TE KOKEN!
?

♪ WAT ZULLEN WIJ DAARVAN GENIETEN ALS IK HEM WEG HEB LATEN SCHIETEN! ♫
Dat had je gedacht, Broer Konijn!
Jij gaat óók in de pot!
ZOEF!
Je HANGT, beste wolf!
HEE! HELP! LAMELOS!
HAAL ME ERAF!
Flink blijven spartelen, hoor! Dan slijt het touw snellen!
OEI! Mollie valt flauw!
Poepoen! Zo'n gemene streek haal ik nooit meer uit!
En dus...
Ik ben blij dat je een lesje geleerd hebt, Broer Konijn! Hopelijk leer je de rest nu net zo goed...
UIT

Van nul tot nu...

Vanaf het begin al had Hitler zich tegen andere rassen en groepen gekeerd. Vooral de joden haatte hij. Hij gaf ze de schuld van alle ellende in Duitsland. Hitlers aanhangers vonden dat wel makkelijk, en al gauw waren de pesterijen niet van de lucht. Op een nacht in 1938 (Kristallnacht) sloeg men zelfs bij alle joodse winkels en bedrijven de ruiten in. Maar het zou nog veel erger worden..

Hitler en zijn trawanten vonden dat de Duitsers van 'n veel beter ras waren dan de joden, zigeuners, Polen enzovoort! Die zogenaamde rassenleer zorgde ervoor dat de Duitsers hen als minderwaardige wezens beschouwden, die je mocht behandelen zoals 't je uitkwam!
Maar kwam niemand daar dan tegen in opstand?

Enkelen, maar die konden weinig uitrichten. De meesten waren het al gauw met Hitler eens. Dat kwam door de redevoeringen van Hitler die door de radio werden uitgezonden. Kranten en tijdschriften mochten ook alleen nog maar schrijven wat de nazi-partij goed vond. Een kleine minderheid verliet het land, de anderen hielden hun mond omdat ze bang waren...

De rest van de wereld had er geen idee van wat zich allemaal afspeelde. Men vermoedde hooguit wat, maar wist niets zeker. Hitler stuurde steeds maar grotere groepen joden naar zijn concentratiekampen. Dit waren kampen waar heel veel mensen samen (=geconcentreerd) zijn. Hij deed dit om voorlopig of definitief van ze af te zijn!

Hitler bracht ook de Duitse economie weer op gang. Hij liet de eerste lange autowegen aanleggen, want iedere Duitser moest op den duur een eigen auto kunnen hebben... een Volkswagen!

Maar intussen zette hij ook een enorme oorlogsindustrie op gang. Bommen, oorlogsschepen, vliegtuigen en tanks werden door mannen en vrouwen aan de lopende band gefabriceerd. Hitler had iedereen verplicht aan 't werk gezet!

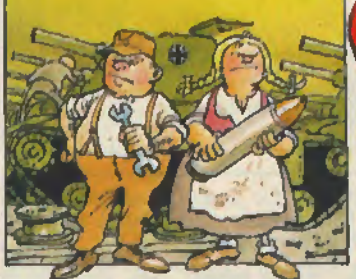

Er zat dus duidelijk oorlog in de lucht. Hitler bezette Oostenrijk en Tsjecho-Slowakije. Geen enkel land greep in. Hij sloot een verbond met Mussolini van Italië en met Stalin van Rusland. In 1939 zette hij de aanval op Polen in...,

Stalin was na Lenin de baas geworden in Rusland. Zijn regime was niet veel minder bruut dan dat van Hitler. Hoewel de nazi's en de communisten elkaar haatten, zagen ze er niet tegenop om samen gemene zaak te maken en het arme Polen binnen te vallen...

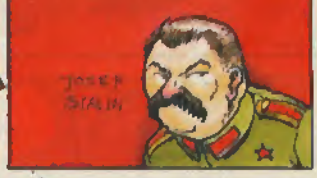

"Nu gaan ze te ver", riepen Engeland en Frankrijk. Zij verklaarden Duitsland de oorlog. Het was 1939. Begin 1940 bezette Duitsland ook Denemarken en Noorwegen. Heel Europa hield de adem in. De Tweede Wereldoorlog was begonnen ...

De geschiedenis van een kikkerlandje...

door Thom Roep en Co Loerakker

Het boek "Van nul tot nu" · deel 2 (de vaderlandse geschiedenis van 1648 tot 1815) is nu overal te koop. f 14,95 (Blr. 295)

In ons land was prinsesje Juliana inmiddels al een hele prinses geworden. In 1937 trouwde zij met Bernhard van Lippe-Biesterfeld...

En noemt gij, Juliana Louise Emma Marie Wilhelmina...

...Bernhard Leopold Frederik Everhart Julius Coert Karel Godfried Peter tot uw wettige echtgenoot?

Het paar ging op het paleis te Soestdijk wonen. In 1938 werd hun dochter Beatrix geboren...

Een jaar later, in 1939, volgde dochter Irene. In 1943 Margriet en in 1947 Marijke, die we nu als prinses Christina kennen.

In 1939 wachtte iedereen in ons kikkerlandje intussen met spanning alle gebeurtenissen af. Net als in 1914-1918 wilde Nederland neutraal blijven. Wel was de mobilisatie afgekondigd en trokken onze soldaten naar de grenzen. Je wist immers maar nooit...

Ons leger zette zijn allerbeste materiaal in...

België en Nederland zijn voor Duitsland natuurlijk ideale toegangswegen naar Frankrijk...

En naar Engeland! Vergeet dat niet!

Ach wat! Het zal allemaal wel meevallen!

Maar het viel niet mee! Voor de donder niet! In de nacht van 9 op 10 mei 1940 trokken de Duitse legers onze grenzen over!

RRRRRRRRRRRRRROARRRRR!

Hoor! Onweer! Het gaat vast regenen!

Niks onweer! Dat zijn vliegtuigen! Het gaat BOMMEN regenen, verdraaid nog aan toe!

Het was maar al te waar! Vliegtuigen gooiden bommen uit! De vijand beschikte over kanonnen die ver over onze soldaten in de loopgraven heen schoten. En het onder water zetten van ons land, door de dijken te doorsteken, hielp ook niet. De Duitsers lieten zwaarbewapende parachutisten neer achter de ruggen van onze verdedigers.

Duitse vliegtuigen bombardeerden onze vliegvelden. Parachutisten landden bij Den Haag, Rotterdam en de Moerdijkbrug. Groningen, Friesland en Drenthe werden vrijwel onmiddellijk bezet...

'VESTING HOLLAND'

WATERLINIE

Daar komen ze! Ha, ze kunnen toch niet verder met hun tanks door onze waterlinie!

N-niet v-verder? Ze zijn er al!

10 mei 1940

Op 13 mei 1940 werd besloten dat koningin Wilhelmina en de regering naar Londen moesten. Vandaar uit zou men ons land en de overzeese gebiedsdelen (Nederlands Indië, Suriname en de Nederlandse Antillen) rustiger kunnen besturen...

Hoewel het Nederlandse leger niet over tanks beschikte en met heel oude wapens was uitgerust, vocht het als een leeuw om de Duitse opmars te vertragen! Vooral bij de Afsluitdijk en de Grebbeberg ging het er heet aan toe!

In ons hart zijn wij bij jullie!

Op zo'n slordige 500 kilometer afstand dan zeker!

IJMUIDEN VISAFSLAG

Al gauw bleek dat het Nederlandse leger niet tegen al die moderne Duitse wapens was opgewassen. Vooral toen Rotterdam door meer dan vijftig Duitse bommenwerpers grotendeels werd verwoest...
Meer dan 700 doden, kolonel! En verder 24.978 woningen, 24 kerken, 2320 winkels, 775 pakhuizen en 62 scholen in puin!
Wat zijn de verliezen, soldaat?
Toen de Duitsers dreigden hetzelfde te doen met Utrecht, Den Haag en Amsterdam, begreep men dat verdere tegenstand zinloos was. Op 14 mei 1940, na vijf dagen strijd, tekende de Nederlandse opperbevelhebber generaal Winkelman de capitulatievoorwaarden... (capituleren = zich overgeven)
Wij hebben de wapens neergelegd, omdat het niet anders kon...
En in België? Hadden ze daar al gecapi?... eh... zich overgegeven?
Nee, de Belgen streden dapper en hielden het zelfs achttien dagen vol. Ze deden alles om de Duitsers tegen te houden...
...Een keer schoven ze maar liefst tweeduizend treinwagons tegen elkaar om zo een barrière te vormen. Helaas moest koning Leopold III van België ook de nederlaag erkennen. België werd bezet en de weg naar Frankrijk lag voor de Duitsers open...
Leopold III
En ook daar wonnen de Duitsers, Frankrijk werd verslagen en legde de wapens neer...
Toen uiteindelijk ook Hongarije, Roemenië, Bulgarije, Joegoslavië en Griekenland onder de Duitse heerschappij kwamen, zagen de Duitsers zich als heersers van een nieuw wereldrijk...
GEBIED ONDER DUITSE INVLOED
ENGELAND
NEUTRAAL
Een land liet zich echter niet klein krijgen en zette in zijn eentje de strijd voort... Engeland! "Nooit zullen wij ons overgeven!," riep Winston Churchill in het Lagerhuis (=de Engelse Tweede Kamer) uit...
Die verdammte Engländer! Wir zullen sie mores leren!
Alles ist vorbereid, Herr Führer! Die slag um England kann anfangen! Wir haben große plannen!
Forget it, Adolf!
WINSTON CHURCHILL
En door die plannen zou men het in ons landje de komende vijf jaren heel zwaar krijgen, want Nederland lag nu eenmaal precies tussen Engeland en Duitsland in...
Over een paar maanden gaan we verder met "Van nul tot nu" in Donald Duck!

advertentie

Nu echte LEGO® garage met f 20,- korting bij Unox.

Garage met autotransport!: een fantastische LEGO doos. Een garage met smeerkuil en kantoor, compleet met een zware truck met oplegger, 3 mini-racers, een monteur en een chauffeur.

Dat belooft vele middagen lang feest voor alle (klein)kinderen die later zelf achter het stuur willen gaan zitten. In je fantasie neem je nu al plaats...

Die prachtige LEGO garage is nu te koop bij Unox. Met f 20,- korting. Vergelijkbare winkelwaarde ca. f 55,-. Bij Unox tijdelijk slechts f 34,95 inclusief verzending. Laat die unieke gelegenheid niet voorbijgaan. Geniet van heerlijke Unox soep en bestel die prachtgarage.

Zo bestelt u: Het aanbod geldt bij Unox tomaten-, groente- en kippesoep voor vier borden (de 'kleine' blikken). Drie etiketten plus het juiste bedrag stuurt u naar UNOX, LEGO Actie, Postbus 18, 5340 BG Oss. In uw gefrankeerde envelop zitten: • 3 etiketten, • één volledig ingevulde bestelbon (uit dit blad of van één van de etiketten), • een girobetaalkaart, een groene betaalcheque of een Eurocheque. U kunt het bedrag ook storten op girorekening nr. 1100000 t.n.v. U.V.G. Oss en het door een postkantoor afgestempelde stortingsbewijs bijsluiten. U ontvangt uw bestelling binnen 4 weken thuis, zolang de voorraad strekt.

Dàt kan alleen maar Unox zijn.

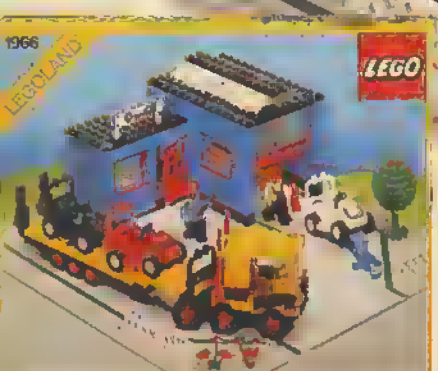

Vergelijkbare winkelwaarde ca. f 55,–. Speciale Unox-prijs f 34,95.

'Garage met autotransport'. Ware grootte 31,5 x 26 cm.

Stuur mij de LEGO doos nr. 1966 'Garage met autotransport' voor de speciale Unox-prijs van f 34,95 incl. verzending. Betaling en 3 etiketten sluit ik hierbij.

Naam _____

Straat _____

Postcode _____ Plaats _____

N.B. U kunt natuurlijk ook meer dan 1 LEGO doos bestellen. Gebruik dan steeds voor elke doos een nieuwe bestelbon en drie nieuwe etiketten. Maximaal 3 aanvragen per gezin. U kunt deze doos ook zonder etiketten bestellen. In dat geval moeten wij u echter wel f 4,95 extra voor verzend- en afhandelingskosten in rekening brengen. Deze actie loopt t/m 5 december 1985.

UNOX Bestelbon

advertentie

LEGOLAND®

NIEUW

"BLIEP... KOMEN JULLIE VAN DE PLANEET KRATOR...BLIEP...BLIEP..."

Er zijn nu 8 spannende nieuwe LEGOLAND® Ruimtevaart dozen en doosjes in de winkel. Met leuke maanmannetjes, straalspetters, ruimtekruisers en heel veel nieuwe gekke en interessante onderdelen.
LEGOLAND® Ruimtevaart. Geef je fantasie de ruimte!

LEGO

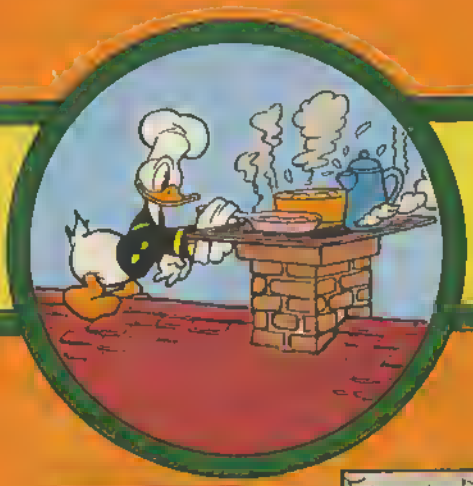

EEN WEEKJE KOKKERELLEN...

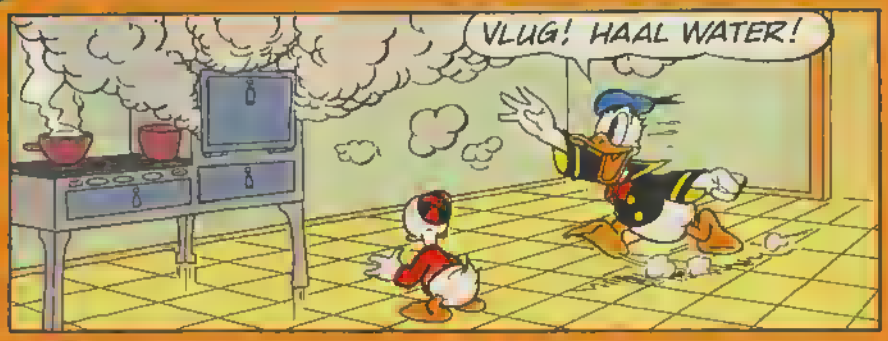

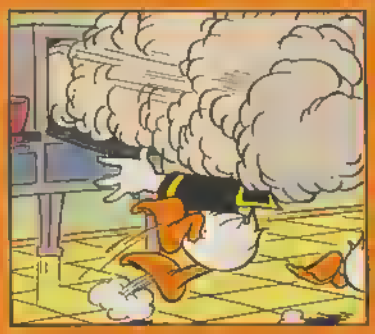

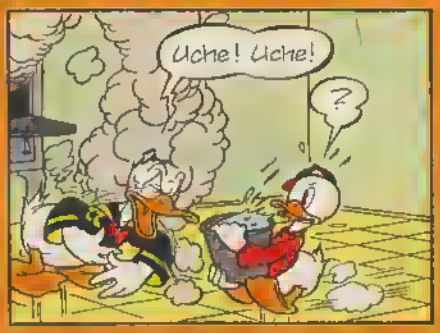

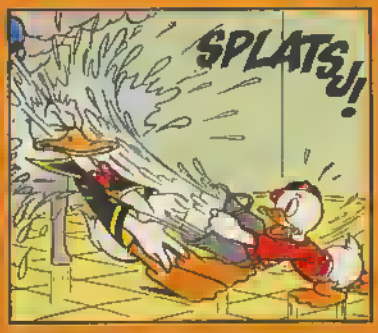

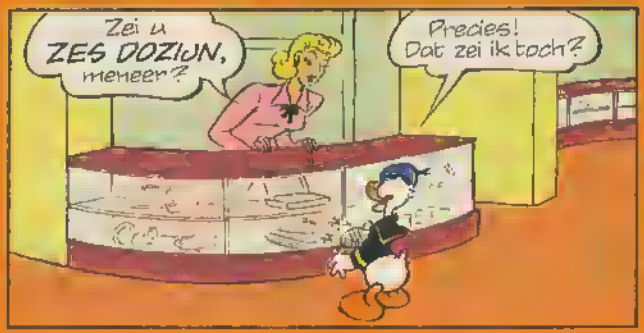

WOENS-
DAG

Wat eten we...
...vanavond...
...Oom Donald?
Soep, jongens! Lekkere zelf-gemaakte groentesoep!

Ziezo! Groente, peper, nu nog een beetje zout...
ZOUT

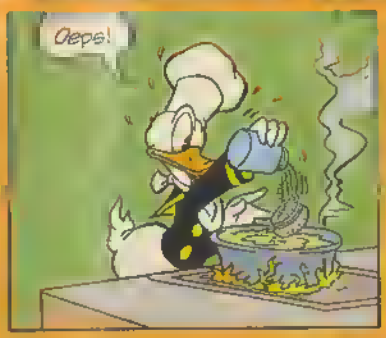
Oeps!

DONDER-
DAG

Wat bent u...
...aan het koken...
...Oom Donald?
Ik maak toffees! En het duurt ontzettend lang!

Dat komt omdat u er steeds naar kijkt!
Dan lijkt 't of het langer duurt!
Jullie hebben gelijk! Bedankt voor de tip, jongens!

Okee! NU!

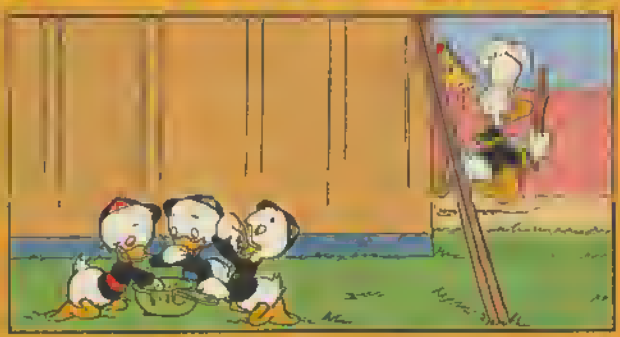

VRIJ-
DAG

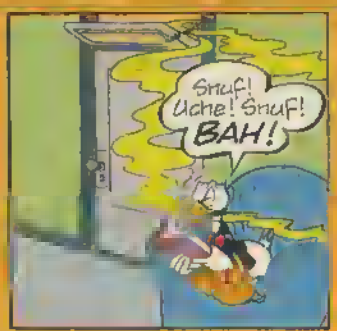
Snuf! Uche! Snuf! BAH!

14
KLOP!
KLOP!
Hee! Wat kook je in vredesnaam? Ouwe schoenen?

Nou, eh... groene kool, gebakken ui en, knoflooksaus... zeg, waar bemoei je je eigenlijk mee?
ZATER-DAG
Huh?
DIRECTEUR privé
Zo?
Wat doet u moeilijk?
Wij weten een veel makkelijker manier!
Let op! Het kan nu elk moment gebeuren!
POP-CORN
ZON-DAG
POP!

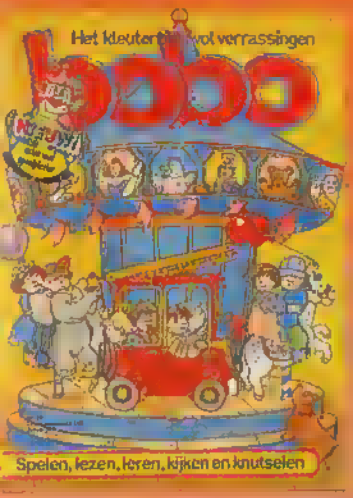

het kleuterblad vol verrassingen!

Bobo is speciaal afgestemd op de belevingswereld van kinderen van 3 tot 8 jaar, een echt lijfblad voor peuters en kleuters.
In elk nummer staat van alles: verhaaltjes om (voor) te lezen, kijkplaten en strips. En met de speelpagina's kunnen de kleintjes naar hartelust bezig zijn! Knippen, plakken en kleuren.

Neem een abonnement en u ontvangt het Bobo-boek OMA FLADDER GRATIS als welkomstkado.

Vul de bon in en stuur hem vandaag nog op in een ongefrankeerde envelop naar:
Bobo,
antwoordnr. 50.103
2000 VK Haarlem.

Of bel 023-31.94.21

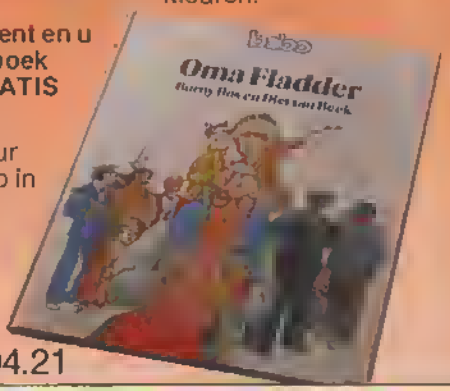

BON Ja! ik wil voortaan Bobo thuisbezorgd krijgen.
Noteer mij als nieuwe abonnee voor tenminste een halfjaar (13 nummers). Bobo kost f 1,55 per nummer.
* Ik kies voor ☐ het boek OMA FLADDER
☐ een eenmalige korting van f 4,65 op het abonnementsgeld

Ik betaal per acceptgirokaart

Naam _____

Straat _____ Nr. _____

Postcode _____ Plaats _____

Tel.nr. _____ Geboortedatum _____

* aankruisen wat u wenst.
Bon ingevuld zonder postzegel op de bus doen.
0101 AAA-

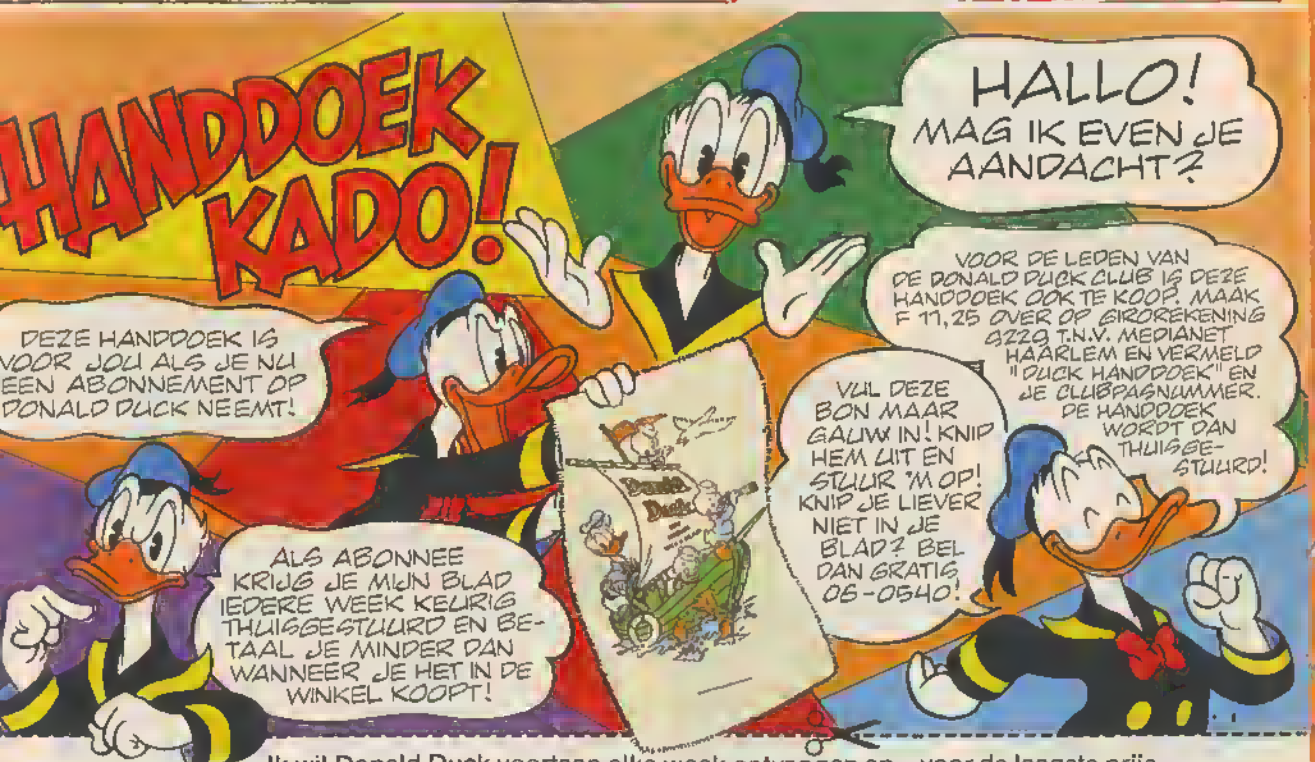

Ik wil Donald Duck voortaan elke week ontvangen en... voor de laagste prijs.
Ik betaal f 1,55 en abonneer me voor tenminste 6 maanden.

Mijn naam is:.....
Straat:.....
Postcode:.....
Plaats:.....

Als welkomstgeschenk kies ik:
☐ De Donald Duck handdoek!
☐ De eerste zes Donald Ducks gratis!

1009 DOG

n in een gefrankeerde envelop sturen naar: Donald Duck - Postbus 299 - 2000 AG Haarlem. Maak nog geen geld over. U ontvangt een acceptgirokaart.
ë: Prijs per nummer 33 Bfr. Stuur de bon in een gefrankeerde envelop naar: Donald Duck - Jan Blockxstraat 7 - 2018 Antwerpen.
aktie is geldig t/m 15 december 1985

Oom Dagobert en de 24 KARAATS MAAN

deel 3

Achter de maan is nóg een maan ontdekt. Een maan van puur goud! Natuurlijk wil Oom Dagobert deze onmiddellijk hebben, maar hij is niet de enige! Gelukkig weten ze hun rivalen af te schudden en zo...

Nee, dat snap ik! Maar ik wil met jullie onderhandelen over iets dat ik dringend nodig heb!
Als 't maar eenvoudig is! We zijn ook geen supermarkt!
Maar misschien hebben jullie wel iets van hele grote waarde! Als dat zo is, kunnen we wel iets met deze maan regelen!
Alle sterren en kometen!
Waar heeft ie het over? Met alles wat ik op aarde heb zou ik nog niet een honderdste van deze maan kunnen kopen! Nee, ik moet dit listig aanpakken!
Kunt u bewijzen dat deze maan van u is?
Oh, ja hoor! Ik heb een vergunning van 't ministerie van overzeese en buitenplaneetse gebiedsdelen! Die ligt in m'n hut!
Wat een hut!
Een gouden iglo!
Ik zou hier maar een paar weken blijven, maar er ging iets mis!
U bent natuurlijk met een ruimteschip gekomen!
Ja! Maar ik had het teruggestuurd om nog wat spullen op te halen! Ik heb het nooit meer teruggezien...
Misschien is het door een meteoor geraakt...
Dit kan ik niet lezen, maar 't zal vast wel kloppen!
En sindsdien leef ik hier! Zonder eten, zonder drinken! En in al die eeuwen ben ik geen dag ouder geworden!
Tjonge!

Heeft u dan ook helemaal geen honger gehad of zo?
Honger? Nou! En hoe! Elke dag weer snak ik naar zo'n overheerlijk bordje zacht-gekookte bunzingkool!
Huh?
Gekookte bunzingkool is een delicatesse bij ons op Venus!
Ach, ieder z'n smaak!
Heh! Heh! Die man kan zich niet veroorloven harde zaken te doen! Ik kan best wat afdingen!
Wat is dit voor rare stof-zuiger?
Dat, jongen, is mijn mechanische verwerker! Dat brengt me trouwens weer op, eh... onze onderhandelingen!
Wat... eh... vraagt u eigenlijk voor deze maan?
Oh, iets onmetelijk waardevols! Ik weet zeker dat je niet eens weet dat je 't hebt!
Nou, vertel op! Ik ben in een betere onderhandelingspositie dan u!
Goed, goed! Ik wil deze zilver gouden maan met u ruilen voor...
...EEN HANDJEVOL MODDER!
Deze GOUDEN MAAN voor een HANDJEVOL MODDER? Goeie help, dit is het mooiste koopje dat ik ooit heb meegemaakt!

Maar we hebben toch geen modder bij ons?
Jawel! Weet je nog dat Oom Donald met beide zwemvliezen op de grond wilde blijven? Vandaar die doos met aarde!
En zo ...
Snap je nou dat iemand zo slecht zaken kan doen?
Nee! Slim is ie zeker niet!
Oh, wat een prachtig moment! MODDER! AARDE! Ik ben weer RIJK!
MODDER! Daar had ik mijn ruimteschip voor teruggestuurd! Nu doe ik het in m'n magnetische verwerker!
Zo! En nu de energieveer aan!
't Is net science fiction!
Kijk! De modder groeit! Het wordt een bal!
Ja! Die modder werkt net als zaad! In dat beetje zaten precies de juiste atomen voor alle elementen!
Mijn verwerker trekt met die atomen andere elementen uit de — zo op 't oog — nutteloze lucht aan!
Ik sta paf!

Kijk! De elementen vormen nu al gewone dingen! Ijzer, steenkool, zout ...ja zelfs goud!
En water! U maakt een kleine wereld!
Klopt! Met klimaten en al! Kijk, een enorme regenbui op het noordelijk halfrond!
Ik durf m'n snavel niet meer open te doen! Dan vallen m'n hersens eruit!
Er komen ook zeeën!
Het plantenrijk komt ook tot leven!
Bunzingkool! Ik kan weer leven!
Wat gaat u nu met die wereld doen? Alleen maar kool verbouwen?
Nee, meer dan dat!
Ik stel m'n verwerker zó in, dat ik er mee door de ruimte kan!
Tjonge! Wat had ik het toch slecht hier met alleen goud-atomen om mee te werken!

Maar nu heb ik een hele WERELD van mezelf! Met ETEN en DRINKEN en LEVEN! En wat het allerbelangrijkste is... ik kan weer naar huis!
En dat uit een handjevol modder!
Hij heeft MODDER en ik deze 24-karaats maan!
BOMM
Tienduizenden kilometers goud! Zuiver goud!
Waarom heb ik dan het gevoel dat hij toch het beste af is?
uit

DE TIJDMACHINE

Geschreven door H. G. Wells *Illustraties: H. G. Kresse*

Deel 3. WEENA

De tijdmachine was verdwenen! Radeloos rende ik de heuvel af naar de plek waar ik het toestel enkele dagen geleden had achtergelaten. Takken zwiepten in mijn gezicht, met blote handen duwde ik de braamstruiken weg. Ik voelde de schrammen op mijn gezicht en mijn handen niet. "Ze hebben de tijdmachine alleen maar een beetje verzet," zei ik voortdurend tegen mezelf. Maar veel geruster werd ik er niet op. Ik kon mezelf wel voor mijn hoofd slaan dat ik de tijdmachine zomaar onbeheerd had achtergelaten.

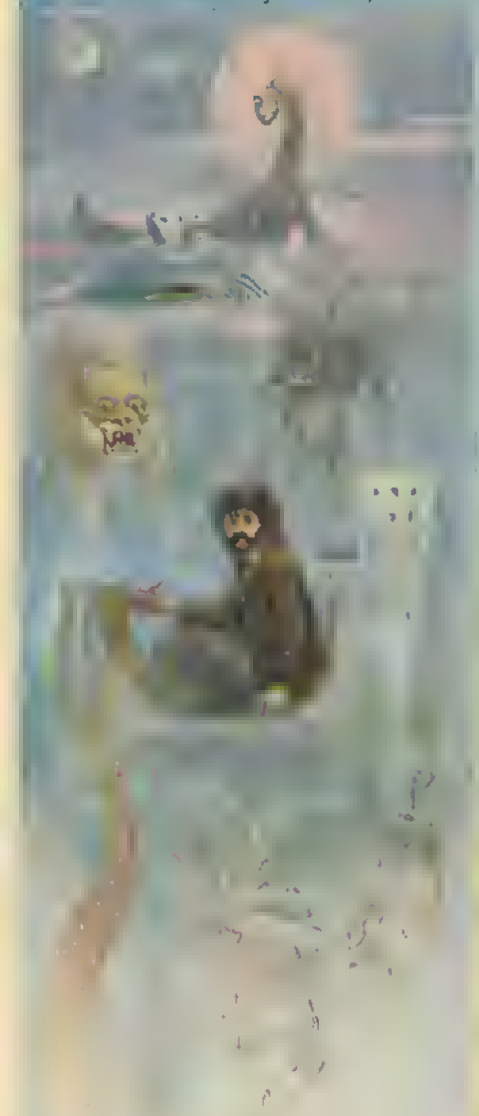

Toen ik eindelijk bij de sfinx kwam ging mijn laatste restje hoop in rook op. In het heldere licht van de maan was nergens een spoor van het toestel te bekennen. Ik zocht in de struiken, speurde de bosrand af, maar de tijdmachine bleef spoorloos. De sfinx, die hoog boven mij uittorende, scheen spottend te lachen om mijn ellende.

Ik probeerde mezelf wijs te maken dat het kleine volkje het toestel ergens op een veilige plek had opgeborgen, maar in mijn hart wist ik dat ze hem nog geen meter van zijn plaats konden krijgen. Ze waren veel te tenger gebouwd. Maar als de machine hier niet was, waar was ze dan wel? Hulpeloos keek ik om me heen. In elk geval kon de machine zich niet in de tijd verplaatst hebben. Zonder de hefboompjes die ik van het bedieningspaneel had geschroefd, kon je de tijdmachine niet aan de gang krijgen.

Plotseling kreeg ik een aanval van blinde razernij. Het kon toch niet waar zijn dat ik in de toekomst was gestrand? Ik stampvoette van machteloze woede en rukte een struik uit de grond. Een of ander dier schrok van mijn zinloze daad. Als een witte schim zag ik het in het bos verdwijnen.

Snikkend en tierend strompelde ik terug naar het grote, paleisachtige gebouw op de heuvel. De zaal waarin ik die dag gegeten had, was leeg. Waar was iedereen? Ik stak een lucifer aan en keek om me heen. Achter een halfvergaan, stoffig gordijn vond ik een tweede grote zaal waar een stuk of tien kleine mensjes lagen te slapen.

"Waar is mijn tijdmachine?" brulde ik. Ze richtten zich slaperig op en knipperden naar het onrustige licht van de lucifer.

"Geef me mijn tijdmachine terug!" Ik greep een van de mensjes beet en schudde hem door elkaar. Hij staarde me niet-begrijpend aan en wist niet of hij lachen moest of huilen. Het was duidelijk dat hij geen idee had wat ik van hem wilde. De anderen kropen angstig tegen elkaar aan en jammerden op een zeurderige toon als een stel kleine kinderen. Zuchtend liet ik het ventje los en zocht in het donker de weg naar buiten. Achter mij hoorde ik getrippel van voetjes en verontruste kreetjes. Ik sloeg er geen acht op. Somber gestemd liep ik terug naar de sfinx. Waarom wist ik niet. Vertwijfeld ging ik tegen de sokkel zitten.

Ik moet ingedommeld zijn want de volgende ochtend werd ik op dezelfde plek wakker. Hoewel ik wat stijf was voelde ik me zo fris als een hoentje. Zodra ik mijn ogen opendeed drong mijn weinig florissante situatie weer tot me door, maar ik was niet van zins me door mijn wanhoop te laten meeslepen.

"Zelfs wanneer je je machine nooit meer terugkrijgt," hield ik mezelf voor, "dan is dit toch niet de beroerdste wereld om te stranden. Een prettig klimaat en er is eten en drinken in overvloed. Bovendien zou je na verloop van tijd een andere tijdmachine kunnen bouwen." Maar zover was het nog niet. Misschien lag de machine ergens vlak bij onder de struiken.

Met handen en voeten pratend, probeerde ik van het kleine volkje te weten te komen of zij wisten wat er met de tijdmachine gebeurd was. Zonder resultaat. Sommigen keken me onnozel aan, anderen lachten zich tranen om mijn malle grimassen. Van het ene moment op het andere begonnen ze op mijn zenuwen te werken. Ik kon me er ternauwernood van weerhouden om hen op hun mooie, lachende, maar o zo domme gezichtjes te slaan.

In arren moede besloot ik het grasveld aan de voet van de sfinx op sporen af te zoeken. Op mijn knieën, met de neus in het gras als een bijziende die een dubbeltje kwijt

is, keek ik achter elk grasspriet je. Plotseling maakte mijn hart een sprongetje van vreugde. Ik had een groef in de aarde gevonden, omringd door zonderlinge, langwerpige voetsporen. Dat de gleuf door de tijdmachine was veroorzaakt stond wel vast, maar van wie waren die langwerpige voeten?

Tot mijn verbazing leidden de sporen naar het voetstuk van de sfinx. Het was geen massieve klomp graniet waar het beeld op rustte, maar een rechthoekig, rijkversierd bouwsel. De wanden werden gevormd door mooi bewerkte bronzen panelen. Ik klopte er met mijn vuist tegenaan. Het voetstuk van de sfinx was hol!

Toen ik de panelen beter bekeek zag ik dat ze van binnenuit konden worden geopend. Eén ding was zeker: als mijn tijdmachine ergens was, dan was hij daarbinnen. Wie hem daarnaar toe gesleept had, was een ander verhaal.

Over het grasveld naderden twee mensjes. Met een innemende glimlach wenkte ik hen naar me toe. Toen ze bij me waren keken ze me vragend aan. Ik wees naar het voetstuk van de sfinx en gebaarde dat ik het wilde openen. Op dat moment gebeurde er iets merkwaardigs. Zodra ik mijn bedoelingen kenbaar had gemaakt, deinsden ze achteruit en keken... hoe moet ik het uitleggen... ze keken alsof ik iets onfatsoenlijks had gezegd. Ze draaiden zich beledigd om en keurden me geen blik meer waardig. Ik probeerde het nog een keer met een ander, maar met hetzelfde resultaat. Maar voor hij zich uit de voeten kon maken, had ik hem bij zijn tuniek gegrepen en trok ik hem terug. Ik moest en zou mijn tijdmachine terug hebben. Ik sleurde het ventje naar de sfinx toe, maar toen ik het groeiende afgrijzen op zijn gezicht zag, liet ik hem lopen. Onbeheerst beukte ik op de bronzen panelen. Plotseling hield ik op en drukte mijn oor tegen het paneel. Verbeeldde ik het me of had ik iets gehoord achter het paneel? Ik luisterde ingespannen. Er klonk geschuifel van voeten, gevolgd door

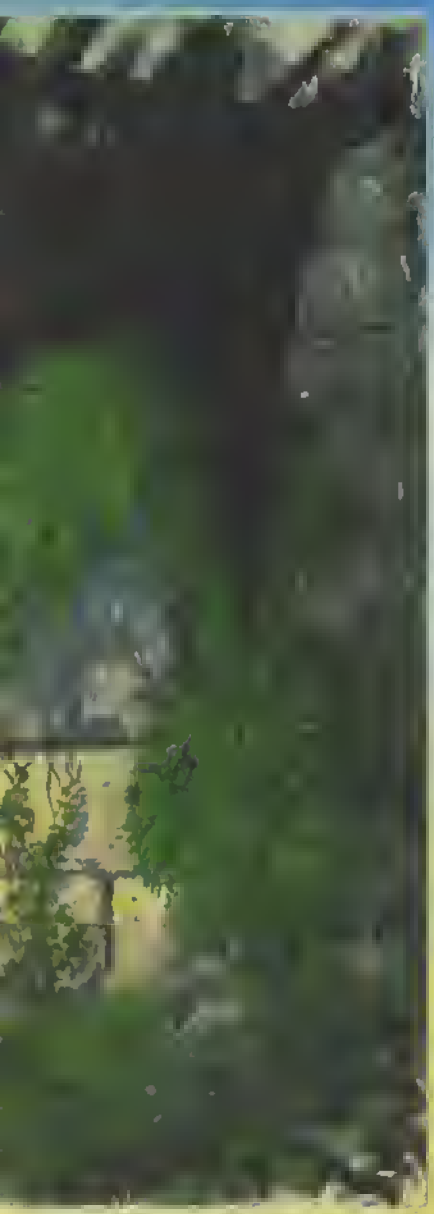

een merkwaardig gegiechel. Met een scherpe steen probeerde ik het paneel uit de sponning te drukken. Maar het brons gaf geen krimp.

Mismoedig staakte ik mijn pogingen. Jaren en nog eens jaren had ik gezwoegd en geploeterd om naar de toekomst te kunnen reizen, maar nu ik er eenmaal was, wilde ik niets liever dan zo gauw mogelijk weer teruggaan naar mijn eigen tijd. Of ik wilde of niet, ik moest erom lachen.

Toen ik 's middags de grote eetzaal binnenkwam, merkte ik dat de mensjes mij meden. Ik vermoedde dat het iets te maken had met de sfinx en mijn vreemde gedrag. Ik besloot mijzelf niet op te dringen en hen zoveel mogelijk met rust te laten. De volgende dag was alles al weer vergeven en vergeten en waren we weer de beste maatjes.

Ik deed mijn uiterste best om hun taal te leren. Naarmate ik vorderingen maakte, werd het steeds duidelijker dat hun taal zeer primitief was. Zinnen waren zelden langer dan drie of vier woorden en in hun taal over iets diepzinnigs nadenken, was volslagen onmogelijk.

Het duurde niet lang of ik kon al een eenvoudig gesprek met het kleine volkje voeren. Het onderwerp van de sfinx roerde ik voorlopig niet aan. Vroeg of laat zou ik er toch wel achter komen waarom de mensjes zo'n hekel aan dat beeld hadden. Ik vroeg hun hoe ze heetten. Ze keken elkaar aan.

"Eloi," zei een van hen, waarop de anderen heftig begonnen te knikken.

Dagen zwierf ik door het dal met zijn glooiende heuvels en glinsterende beken. Ondanks de talloze kristalheldere stroompjes stonden overal waterputten. Tenminste, ik dacht dat het waterputten waren, maar toen ik er eens in keek, zag ik geen water in de diepte glanzen. Er gaapte een donker gat onder mij. Tot mijn verbazing hoorde ik in de verte het doffe gestamp van een machine. Ik stak een lucifer aan om mezelf bij te lichten, maar het vlammetje werd vrijwel meteen uitgeblazen. Door de pijpopening werd voortdurend lucht naar beneden gezogen. Ik liet een snipper papier vallen die onmiddellijk naar de diepte werd getrokken.

Hoewel ik niet wist wat ik hiervan denken moest, begreep ik dat er verband moest bestaan tussen de putten en de hoge torens die hier en daar op de heuvels stonden. Boven die torens hing altijd warme, trillende lucht, zoals je wel eens ziet op een hete dag. Het kon haast niet anders of de wereld van het jaar 802702 had een kunstmatig klimaat. Ik wist toen nog niet dat ik me vreselijk vergiste.

Hoe meer ik over de wereld van de Eloi te weten kwam, hoe raadselachtiger hij me voorkwam. De verschillende paleisachtige gebouwen die ik had verkend, hadden alleen maar eet- en slaapzalen. Nergens was een machine of zelfs maar een stuk gereedschap te vinden. Desondanks droegen de Eloi kleren van fijne zijdeachtige stof en droegen ze mooi afgewerkte sandalen van een vederlichte metaalsoort. Al die dingen moesten toch ergens vandaan komen? Eén ding stond wel vast: de Eloi maakten ze niet zelf. Ze zouden het niet eens kunnen. Ze hadden niets wat op fantasie of creativiteit leek. Langzamerhand bekroop me het gevoel alsof ik tot nu toe maar één kant van de medaille gezien had, maar waar ik de keerzijde moest zoeken, wist ik niet.

Die dag sloot ik een soort vriendschap. Na het middageten zat ik aan de oever van een riviertje naar de Eloi te kijken. In een ondiep gedeelte vermaakten ze zich met allerlei onbegrijpelijke spelletjes. Plotseling struikelde één van hen. Voor ze – want het was een klein vrouwtje – overeind had kunnen krabbelen, had de stroom haar naar het diepe midden van de rivier meegevoerd. Ze gilde van angst. Ik sprong op om te zien wat de anderen deden. Tot mijn verbijstering sloegen ze geen acht op de angstkreten van het schepseltje en gingen gewoon door met hun spel. Ik mocht geen seconde meer verliezen. Haastig deed ik mijn bovenkleren uit en waadde de rivier in. De stroom was niet erg sterk en het kostte me weinig moeite haar op te vangen en op de wal te trekken. Haar gezichtje was asgrauw. Ik legde haar in het gras en paste voorzichtig kunstmatige ademhaling toe. Vijf minuten later sloeg ze haar ogen op en keek me verbaasd aan.

Ik had door het gebeurde geen hoge dunk meer van de Eloi en verwachtte dan ook helemaal geen dankbaarheid van het wezentje dat ik uit de rivier gevist had. Maar daarin vergiste ik me. Een paar uur later zag ik hetzelfde vrouwtje opnieuw. Met een verrukt kreetje rende ze op me af en hing me een krans van zachtgeurende bloemen om mijn hals, die ze speciaal voor mij moet hebben gemaakt. We gingen in het gras zitten en begonnen een gesprek dat voornamelijk uit glimlachjes bestond. Na enige moeite kwam ik erachter dat ze Weena heette.

Weena was niet meer bij me weg te slaan. Waar ik ging, ging zij ook. Als ze mijn lange passen niet meer kon bijhouden, bleef ze klagend roepend achter en wanneer ik haar alleen wilde laten, vulden haar ogen zich met tranen. Hoe lief en vrolijk Weena ook was, soms was ze wel een blok aan het been. Toch raakte ik aan haar gehecht. Ik vond het prettig in deze vreemde wereld iemand om me heen te hebben. Bovendien leerden haar gedragingen mij veel over de wereld waar ik was gestrand.

Wat me het eerst opviel, was dat

ze overdag vrolijk en onbezorgd was, maar zodra de duisternis viel werd ze stil en bang. Schaduwen en donkere hoeken en gaten meed ze. Alle duisternis boezemde haar angst in. Ik ontdekte dat de Eloi altijd binnenshuis en in groepen sliepen. Na het vallen van de duisternis kwamen ze niet meer buiten.

Ik voelde er niet veel voor in de volle slaapzaal tussen de Eloi te slapen. Ondanks Weena's gejammer stond ik erop buiten te slapen. Ik had geen flauw idee waarom ze daar zoveel moeilijkheden over maakte en vond dat ze zich niet zo moest aanstellen. Met tegenzin gaf ze zich gewonnen en nadat ik een paar lucifers voor haar had aangestreken – de Eloi waren verrukt van de dansende vlammetjes – viel ze in slaap.

Ik sliep onrustig en toen ik een uur voor zonsopgang wakker werd, kon ik de slaap niet meer vatten. Het eerste vale ochtendlicht kleurde het dal in grijze tinten. Langzaam trokken de schaduwen zich terug in het bos. Plotseling voelde ik mijn nekharen recht overeind gaan staan. In de verte zag ik een paar schimmige gedaanten tussen de bomen verdwijnen. "Je bent nog niet helemaal wakker," zei ik tegen mijzelf. Maar even later zag ik bij de overwoekerde ruïnes nog eens drie gedaanten die haastig een donker lichaam wegdroegen.

Uit de verte leken ze een beetje op apen. Ze waren wit van kleur.

De zon wierp haar eerste stralen over het landschap. Ik ging overeind zitten en tuurde met samengeknepen ogen het dal af. Wat had ik zoeven gezien? Het dal was verlaten. Ik kwam tot de slotsom dat mijn verbeelding mij parten had gespeeld. Het waren ongetwijfeld ochtendnevels of mistflarden geweest die nu in het licht van de opkomende zon oplosten. Toch liet het voorval me niet met rust.

Diezelfde ochtend ging ik de reusachtige ruïnes verkennen. Terwijl ik tussen de overwoekerde bouwvallen rondneusde, vond ik een vrij grote zaal waarvan het dak nog intact was.

Het stonk er muf en er drong nauwelijks licht door. Ineens bleef ik, als aan de grond genageld, staan. Uit het halfduister staarden twee rode, lichtgevende ogen mij aan...

Volgende week:
DE ONDERWERELD

advertentie

TRAKTEER JEZELF OP CLUB

en je krijgt deze prachtige lipgloss en nagellak kado!

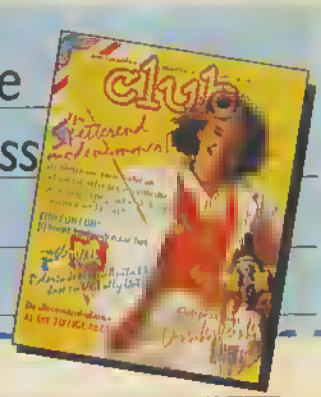

BON

Ja, ik neem nu een abonnement op Club voor 6 nummers. (kosten *f* 23,10).

Naam: _____

Straat: _____ Nr.: _____

Postcode: _____

Geboortedatum: _____

Betaling vindt plaats per acceptgirokaart.
Als welkomstkado ontvang ik:
1. ☐ Lipgloss + nagellak
2. ☐ een éénmalige korting van *f* 7,10

0082 AAB

Knip de bon uit en stuur 'm op naar Club, Postbus 299, 2000 AG Haarlem. De nieuwe abonnee mag de afgelopen drie maanden geen abonnee zijn geweest. Het kado wordt verstuurd nadat de betaling bij ons is binnengekomen. Maak nog geen geld over, de rekening volgt. ***WOON JE IN BELGIË?*** *Stuur dan deze bon in een gefrankeerde envelop naar, Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen of geef hem aan de weekbladverkoper. Deze aktie duurt tot 31-12-1985. Prijswijzigingen voorbehouden. CLUB kost f 3,85 per nummer.*

Walt Disney's TARAN en de toverketel

Taran en prinses Elonie proberen te ontsnappen uit het kasteel van de Hoornkoning, maar ze worden ontdekt...

Haast je, prinses! Ik hou ze wel tegen!
Ha! Ha! Ha! Jullie houden toch zo van wijn? Ha! Ha!
Kom op, Elonie!
Ik hoor ze al weer achter ons, Tanan! We halen het nooit!
Nu heb ik je, varkensjongetje! Heh! Heh!
POINK!
OEI! Doe iets!
KLONK!

Wordt vervolgd

Abonnementsprijs: f 1,55 per week of f 20,15 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers f 1,80, België 33 F.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Donald Duck, antwoordnummer 50.105 – geen postzegel – 2000 VK Haarlem of bel 023 – 319421.
Betalingswijze: abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd.
Voor postabonnees: Klantenservice Donald Duck, postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023 – 319421. Bereikbaar van maandag t/m donderdag tussen 08.30 – 16.45 uur, vrijdag van 08.30 – 16.00 uur. Bij correspondentie s.v.p. abonnementsnummer vermelden.
Voor bladenman-abonnees: U kunt zich wenden tot uw bladenman of tot het dichtstbijzijnde Medianet distriktskantoor: Arnhem 085-641211, Bellen 05930-5545, Amsterdam 020-926910, Nieuwegein 03402-63071, Rotterdam 010-211966, Vught 073-579039.
Opzegtermijn abonnementen: Voor Donald Duck geldt een opzegtermijn van zes weken.

Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Klantenservice Donald Duck, Haarlem. Denk om uw postcodel
Buitenland: Voor het buitenland worden prijzen en condities op aanvraag verstrekt door klantenservice D.D.(zie boven).
Losse nummers: Verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Distributeur: Aldipress B.V., Strijkviertel 31, 3454 PJ De Meern, telefoon 03406 – 2044.
Verdeler voor België: Tijdschriften Uitgevers Maatschappij (Internationale Uitgevers Mij N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen, tel. 03 – 2370120. Donald Duck is verkrijgbaar bij de weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.
Niet in de leesportefeuille: Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd Donald Duck op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
Advertenties: Admedia B.V., A. J. Ernststraat 585, 1082 LD Amsterdam/ Buitenveldert, telefoon 020 – 5411345. Tarievenkaart nr. 21
Drukkerij: Rotogravure Etten b.v.

8 710722 052011 00